

The Two Remembrances

Parasha: Bo - אב: "Come"

Torah : Exodus 10:1-13:16

Haftarah : Jeremiah 46:13-28

Gospel : Mark 3:7-19

Thought for the Week:

The rituals of the feast find their fulfillment in Yeshua because He fills them full of meaning. Our hearts burn with longing as we read His words, "I will not eat this Pesach again... I will not drink of this fruit of the vine from now on until that day when I drink it new with you in My Father's kingdom." (Matthew 26:29) With all certainty, we agree with the Apostle Paul, saying, "Messiah our Passover lamb also has been sacrificed," (1 Corinthians 5:7) and we keep the festival in remembrance of Him.

Commentary:

Now this day will be a memorial to you, and you shall celebrate it as a feast to the LORD; throughout your generations you are to celebrate it as a permanent ordinance. (Ex 12:14)

God rescued Israel from Egypt and told her people to keep the festival as a remembrance of their salvation from bondage and slavery. But it was more than just a remembrance. It was also a rehearsal for something wonderful to come, an appointed time on God's calendar.

Fourteen hundred years after the exodus from Egypt, Yeshua went to Jerusalem with His disciples to keep the Passover and the Festival of Unleavened Bread. He always kept the Father's appointed times.

In Jerusalem, He kept the seder meal with His disciples. He took the unleavened bread and the customary Passover cup and instructed His disciples to do so henceforth in remembrance of Him. According to John's chronology, on the day of the slaughter of the Passover lambs, He became the Passover Lamb. At the time when Israel slaughtered their Passover lambs in remembrance of their great salvation from Egypt, Yeshua was crucified, and His blood was applied as a mark of salvation on all who would believe in Him. Therefore, when believers keep Passover, we have two things to remember. We remember the historic salvation from Egypt as the Torah commands us. But we also remember the salvation granted us through the sacrifice of Yeshua. The two remembrances are not mutually exclusive. They naturally complement one another.

De twee Herinneringen aan

Sidra: Bo - אב: "Kom"

Tora: Exodus 10:1-13:16

Haftara: Jeremia 46:13-28

Evangelie: Mark 3:7-19

Gedachte voor de week:

De rituelen van het feest vinden hun vervulling in Yeshua, want Hij vult ze vol betekenis. Onze harten branden van verlangen als we Zijn woorden lezen: "Ik zal dit Pesach niet weer eten... Ik zal van deze vrucht van de wijnstok vanaf nu niet drinken tot op die dag wanneer ik het met je nieuw drink in het koninkrijk van Mijn Vader." (Mattheüs 26:29) Met alle zekerheid, zijn wij het eens met de apostel Paulus, zeggende: "Messias ons Pesach Lam is ook opgeofferd," (1 Korintiërs 5:7) en we houden het feest ter herinnering aan Hem.

Commentaar:

Nu zal deze dag een gedenkteken voor u zijn, en gij zult hem vieren als een feest voor de HEERE, door uw geslachten heen zult gij het vieren als een permanente verordening. (Ex 12:14)

God redde Israël uit Egypte en zei tegen de mensen om het feest te houden als een herinnering aan hun verlossing uit de onderworpenheid en slavernij. Maar het was meer dan alleen een herinnering. Het was ook een repetitie voor iets prachtigs in de toekomst, een vastgestelde tijd op Gods kalender.

Veertien honderd jaar na de uittocht uit Egypte, ging Yeshua met Zijn discipelen naar Jeruzalem om het Pesach en het Feest der ongezuurde broden te vieren. Hij heeft altijd de vastgestelde tijden van Vader gerespecteerd.

In Jeruzalem hield Hij de sedermaaltijd met Zijn discipelen. Hij nam het ongezuurde brood en de gebruikelijke Pesach beker en gaf Zijn discipelen de opdracht om dit voortaan te doen tot Zijn gedachtenis. Volgens Johannes' chronologie werd Hij het Pesach Lam op de dag van het slachten van de Pesach lammeren. Op het moment dat Israël hun Pesach lammeren slachtten in herinnering aan hun grote verlossing uit Egypte, werd Yeshua gekruisigd, en Zijn bloed werd toegepast op allen die in Hem geloven als een teken van verlossing. Daarom, wanneer gelovigen Pesach vieren, hebben we twee dingen om te herinneren. We herinneren ons de historische verlossing uit Egypte zoals de Tora ons gebiedt. Maar we denken ook aan de verlossing die ons geschonken werd door het offer van Yeshua. De twee herinneringen sluiten elkaar niet uit. Ze vullen elkaar op een natuurlijke wijze aan.

Every year we keep the Feast of Unleavened Bread in remembrance of Yeshua. After all, Messiah Himself told us to keep the festival in remembrance of Him. Was it just breaking bread and drinking the fruit of the vine that He had in mind? No. There was a specific context, and the context was Passover. In Luke He said, "I have earnestly desired to eat this Passover (pesach) with you before I suffer; for I say to you, I shall never again eat it until it is fulfilled in the kingdom of God." (Luke 22:15-16)

The commandment to do "this" in remembrance of Yeshua is not a commandment just to take a cup and some bread. The specific "this" to which Yeshua referred was the Passover seder meal. It is not one cup, but the traditional cups of Passover. It is not any bread; it is the unleavened matzah bread of Passover. What could be more appropriate for a disciple of Yeshua to do than to keep the festival of Passover in remembrance of Him, just as He told His disciples?

© 2012 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved
Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/bo/the_two_remembrances.php

Elk jaar vieren we het Feest der Ongezuurde broden in herinnering aan Yeshua. Immers, Messias zei ons Zelf om het feest te vieren tot Zijn gedachtenis. Was het gewoon brood breken en drinken van de vrucht van de wijnstok dat Hij in gedachten had? Nee, er was een specifieke context, en de context was het Pesach. In Lucas zei Hij: "Ik heb grotelijks begeerd dit Pesach met u te eten, eer Ik lijd, want ik zeg u, dat ik het nooit meer zal eten totdat het in het koninkrijk van God wordt vervuld." (Lucas 22:15-16)

Het gebod om "dit" in herinnering aan Yeshua te doen, is niet een gebod om zomaar een beker en wat brood te nemen. Het specifieke "dit" waar Yeshua naar verwees was de Pesach sedermaaltijd. Het is niet één beker, maar de traditionele bekertjes van Pesach. Het is niet eender welk brood, het is het ongezuurde matsa-brood van Pesach. Wat is er meer voor een discipel van Yeshua gepast om te doen dan het feest van het Pesach tot Zijn gedachtenis te houden, precies zoals Hij Zijn discipelen opdroeg?